

Ten info.

1789

KG - 08/06/2011 - B - M - KA

In de zaak 11/1015 /A

Rep. nr. 2011/ 743

1. ~~XXXXXXXXXX~~ ~~XXXXXXXXXX~~, geboren te Brugge op ~~XXXXXXXXXX~~ 1959, Belgische nationaliteit, zonder gekend beroep, gedomicilieerd te ~~XXXXXXXXXX~~, ~~XXXXXXXXXX~~, ~~XXXXXXXXXX~~.

2. ~~XXXXXXXXXX~~ ~~XXXXXXXXXX~~, geboren te Youssoufia/Marokko op ~~XXXXXXXXXX~~ 1958, van Marokkaanse nationaliteit, zonder gekend beroep, gedomicilieerd te ~~XXXXXXXXXX~~, ~~XXXXXXXXXX~~, ~~XXXXXXXXXX~~.

* eisers, hebbende als raadsman meester Bertrand Vrijens, advocaat te 9000 Gent, Kortrijksesteenweeg 641

tegen:

De AMBTENAAR VAN DE BURGERLIJKE STAND VAN DE STAD BRUGGE, met burelen te 8000 Brugge, Burg 11

verweerder, hebbende als raadsman meester Yves Castermans, advocaat te 8000 Brugge, Leopold II laan 31/391

I. Rechtspleging:

De DAGVAARDING - BEROEP TEGEN DE WEIGERING OM EEN HUWELIJK TE VOLTREKKEN werd betekend op 23 maart 2011, en aangezegd aan het Ambt van de Procureur des Konings te Brugge.

De partijen hebben hun middelen en besluiten voorgedragen in de openbare terechtzitting van 25 mei 2011.

Kennis werd genomen van het dossier van de rechtspleging en van de bundels van partijen.

De heer Jan Baervoets, eerste substituut procureur des Konings, werd gehoord in het terstond uitgebracht mondeling "negatief" advies, dit wegens de omstandigheden van de zaak, op voormelde terechtzitting. Gehoord de replieken van partijen.

Artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 tot regeling van het taalgebruik in gerechtszaken werd in acht genomen.

1790

II. Ten gronde :

Eisers wensen zich te richten tegen de weigeringsbeslissing d.d. 24 februari 2011 van verweerder omtrent hun verzoek tot het voltrekken van hun huwelijk.

Zij vorderen dat, ten gevolge art. 167 lid 3 B.W. verweerder te bevelen kan worden gegeven, minstens te zeggen dat de weigering tot voltrekking van het voorgenomen huwelijk zoals ter kennis is gebracht in het aangetekend schrijven van 24 februari 2011, onvoldoende is gemotiveerd waardoor er ook geen gevolg kan aan worden verleend, minstens ongegrond is en dient te worden afgewezen, en derhalve te zeggen voor recht dat zij gemachtigd worden met elkaar te huwen voor de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Brugge.

De termijn van zes maanden, die in art. 165 § 3 B.W. is vermeld, te verlengen zodat zij geen nieuwe aangifte van huwelijk hoeven te doen en hen desgevallend toe te laten tot het bewijs van de ware intenties van hun huwelijk door alle middelen van recht, getuigenbewijs inbegrepen.

A. Beknopte gegevens en voorwerp van de vordering :

De door eiseres geciteerde motivatie van de beslissing die bij aangetekend brief van 24 februari 2011 werd ter kennis gebracht, vertrok van art. 167 van het Burgerlijk wetboek, en de aangifte van huwelijk van 28 december 2010, het ongunstig advies d.d. 23 februari 2011 van het ambt van de Procureur des Konings te Brugge, welk advies door verweerder werd overgenomen en daar integraal werd geciteerd.

Eisers zijn niet akkoord en menen dat de beslissing van verweerder niet afdoende gemotiveerd is, niet alleen als bestuurshandeling maar ook omtrent de specifieke vereiste van art. 167 van het Burgerlijke Wetboek omtrent een "met redenen omklede beslissing", daar waar hier enkel het negatief advies van de Procureur des Konings is vermeld welke ook niet gemotiveerd zou zijn.

VERWEERDER antwoordt in conclusie dat hij gevolg op de aangifte, en aandringen om op 28 februari 2011 te huwen, conform art. 167 tweede lid B.W. op 6 januari 2011 besloot om de voltrekking van dit huwelijk uit te stellen tot 28 april 2011 teneinde de Procureur des Konings toe te laten een onderzoek uit te voeren, welk uitstel bij aangetekend schrijven van 7 januari 2011 werd gemeld.

Op basis van dit politieel onderzoek deelde de Procureur des Konings bij schrijven van 23 februari 2011 mee dat hij twijfels had aan de ernstige bedoelingen van eisers om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen en ongunstig adviseerde omtrent het voorgenomen huwelijk, en hij verwees naar een vijf-tal argumenten:

1791

- dat zij zeer snel na hun eerste ontmoeting hebben beslist om in het huwelijk te treden, wat zou ingegeven zijn door verblijfsrechtelijke argumenten;

- dat eiseres reeds alle noodzakelijke documenten had verzameld nog voor eiser haar ten huwelijk vroeg;

- dat eisers niet de tijd zouden genomen hebben om elkaar echt te leren kennen alvorens tot een huwelijk te beslissen en elkaar op verschillende punten tegen te spreken;

- dat tussen eiser en eiseres een leeftijdsverschil van 24 jaar bestaat;

- dat de verblijfstoestand van eiseres zeer precair zou zijn, maar zij blijkbaar van meet af aan beslist had om definitief in België te blijven.

Verweerder steunt zich op het advies van de Procureur des Konings en hij stelt in rechte dat hij dit ongunstig advies normaltaf kan volgen en derhalve terecht het huwelijk weigerde te voltrekken.

In dat advies zou niet lichtzinnig zijn opgetreden en zou niet a priori een huwelijk met een vreemdelinge verdacht zijn beschouwd.

Hij meent door het tot te zijne maken van het ongunstig advies van de Procureur des Konings en deze argumenten integraal over te nemen, te hebben voldaan aan de motiveringsplicht.

De illegale verblijfstoestand van eisers zou op zich geen reden tot weigering huwelijk zijn, maar wel een element dat in combinatie met andere elementen in overweging kan worden genomen voor een weigering voltrekken huwelijk.

Het geheel van de omstandigheden zou een ernstig vermoeden geven dat minstens een van de eisers niet de bedoeling heeft een duurzame levensgemeenschap te vormen en dit zou in dit geval zo zijn.

Verweerder haalt aan dat volgens onderzoek de beslissing tot huwen zeer snel kwam vermits eisers elkaar zouden hebben leren kennen op 22 augustus 2010 via een online "dating site" nadat eiser volgens eigen verklaring pas daags voordien een einde had gemaakt aan een 8 jaar durende lat-relatie; hij wel aldus in contact kwam met eiseres en een dag later hebben zij elkaar ontmoet, elf dagen later op 4 september 2010 brachten zij samen een weekend door in Brussel en begonnen zij een relatie en reeds op 25 oktober 2010 vroeg eiser eiseres ten huwelijk waarna deze bij hem introk en zij beslisten in het huwelijk te treden.

Volgens verweerder zou eiseres nog voor zij ten huwelijk werd gevraagd reeds juridisch advies hebben gevraagd aan een advocaat en op diens advies vroegen eisers bij hun huwelijksaangifte om de datum van het huwelijk vast te leggen daar waar gezien eiseres een vreemdeling was er gelijk hoe een politieel onderzoek nodig zou zijn.

1792

Hij merkt ook op dat onmiddellijk na de huwelijksaangifte van 28 december 2010 op 4 januari 2011 een regularisatie-aanvraag werd gedaan omtrent het vreemdelingenstatuut gesteund op het huwelijk dat werd aangevraagd.

Daarnaast is er het anticipatief aanvragen van documenten door eisers attest van vestiging op 12 oktober 2010 en attest nationaliteit op 13 oktober 2010. Volgens de eisers op datum van het huwelijksaanzoek 25 oktober 2010 bij de diensten van verweerder inlichtingen nam en stelt dat zij dan pas zou verschijnen hebben welke officiële documenten er bij de huwelijksaangifte nodig waren.

Verder wijst verweerder op de tegenstrijdige verklaringen van beide eisers aangaande gezinsituatie (begrepen al of niet hebben van kinderen) en eventueel navolgend religieus huwelijk, en over de graad van opleiding van eisers.

Tenslotte wijst verweerder op het leeftijdsverschil en duidelijke verblijfsintenties van eisers en haar precare verblijfssituatie.

Er zou dus een gewichtig vermoeden aanwezig zijn

Daarbij verwerpt verweerder het aangeboden getuigenbewijs.

EISERS antwoorden in conclusie met bevestiging van de chronologische gebeurtenissen met dien verstande dat de eerst ontmoeting niet in Brussel maar in Charleroi zou zijn gebeurd.

Zij blijven er bij dat de weigeringsbeslissing die hen op 24 februari 2011 werd meegedeeld niet afdoende is gemotiveerd is door het negatief advies van de Procureur des Konings over te nemen.

Eisers sommen een reeds gevallen op die voorzien zijn in een omzendbrief van 4 mei 1999 waarin mits combinatie een schijnhuwelijk zou kunnen worden gezien en menen dat geen enkele daarvan ter zake aanwezig is.

Zij overlopen rechtspraak van diverse rechtbanken van eerste aanleg.

Feitelijk wijzen eisers er op dat bij het onaangekondigd politiebezoek op 14 januari 2011 duidelijk was dat zij wel degelijk samenwoonden en volgens verklaringen o.a. van bureu en de postbode, en de familie van eiser, zouden zij sedert 25 oktober 2010 samenwonen.

Zij stellen dat zij begin oktober 2010 (en niet op 25 oktober) informatie namen op de diensten van verweerder omtrent wat nodig was voor een huwelijksaangifte, waarop deze documenten werden opgevraagd.

Ook geven zij uitleg waarom uiteindelijk geen studies in België konden worden afgerond.

1793

Zij hebben hun bedenkingen over hetgeen is neergeschreven bij het politieverhoor, waarbij eiseres werd bijgestaan door een tolk Frans Nederlands.

Eiser was in de veronderstelling dat eiseres een bachelorsdiploma had behaald in 2002, maar zij blijkt een "baccalauréat" te hebben behaald in 2002 en daaropvolgend aan de Universiteit in Marokko les gevolgd.

Ook zouden zij de intentie hebben om in het Marokkaans consulaat hun huwelijksakte te laten overschrijven zodat dit huwelijk rechtsgeldig zou zijn in Marokko.

Eiser stelt dat hij zich op 27 januari 2011 heeft bekeerd tot de islam.

Volgens eisers zou de houding van verweerder getuigen van negatieve vooringenomenheid.

VERWEERDER antwoordt nog in synthese-conclusie met herhalingen en antwoorden omtrent enkele elementen.

Zo noteert hij de bewering dat eisers reeds op 4 oktober 2010 bij zijn diensten zouden hebben geïnformeerd omtrent de noodzakelijke documenten voor een huwelijksaanzoek en daarover op 6 oktober 2010 een e-mail zond aan eisers, maar dat dit roept bij verweerder vragen op, nl. waarom reeds dergelijke correspondentie zou zijn geweest voor het huwelijksaanzoek van 25 oktober 2010 en waarom de documenten reeds voordien werden aangevraagd.

Verder verbindt verweerder nog een reeks bedenkingen aan de andere elementen inzake leeftijdsverschil en verblijfsintenties van eiseres volgens verklaring van eiseres vanaf haar 17e jaar.

B. Beoordeling:

Wij lezen in het bundel van beide partijen de inhoud van het BESLUIT TOT WEIGERING VAN VOLTREKKING VAN EEN HUWELIJK uitgaande van verweerder d.d. 23 februari 2011.

Daarin wordt het genoemde ongunstig advies van 23 februari 2011 van de heer Procureur des Konings te Brugge overgenomen.

Daarin worden inderdaad alle elementen aangehaald die hoger zijn besproken door partijen. o.a. de afgifte van geboorteakte reeds op 21 oktober 2010 en attest van nationaliteit e.a. op 13 oktober 2010, voor het huwelijksaanzoek, de tegenspraak in de verklaringen omtrent kinderwens, en de studies van eiseres, het leeftijdsverschil, de verblijfstoestand van eiseres en haar verzoek op 4 januari 2011 een week na de aangifte van huwelijk, gesteund op het nakende huwelijk.

1794

Volgens het meegedeelde positioneel onderzoek PV lokale politie Brugge van 28 januari 2011 bij bezoek in de woning, bleek de verblijfsvergunning van eiseres verstrekt sedert 17 juni 2010 en moest zij negatief antwoorden op de vraag naar geldige verblijfsdocumenten.

Daar is vastgesteld dat eisers "effectief samenwonen", dat eiseres met een echtpaar was geïdoleerd en blijkbaar in de keuken bezig was, en er werd een album met een 30-tal foto's van eisers en de familie van eisers.

Deze gegevens lagen aan het Ambt van de Procureur des Konings voor om zijn voormeld advies te verlenen, en aan verweerder om zijn beslissing te nemen.

Eisers werden nu met aanvullende stukken: ondertekende gedactylografieerde Franstalige verklaring van eiseres en Nederlandstalige ondertekende verklaring van verweerder beiden van 15 maart 2011, voorgedrukte verklaringen ondertekend door de "zonen Buelens" en "broers Buelens", door de postbode en door genoemde kennissen en burens, een inschrijvingsdocument voor het Huis van het Nederlands West-Vlaanderen, Antenne Brugge, volgens eigen werving "advocaat", en een reeks foto's met eisers (gezien op de zitting) en anderen duidelijk in familiekring of op locaties te Brugge en Brussel (herkenbaar monument).

Volgens gegevens uit het voorliggende positioneel onderzoek zijn de inwonende zonen van eiser geboren in 1986, 1990 en 1994, wat dus overeen kan komen met hetgeen op de huiselijke foto's te zien is.

Wij kunnen aannemen dat eisers, en vooral eiseres, zich informeren over de mogelijkheden voor huwelijk en verblijfsregularisatie, wat zelfs een kanaal via de madaman naar onderwijs Nederlands kan uitmaken.

Als een huwelijksaanvraag de mogelijkheid geeft tot een verblijfsregularisatie, dan is het voor ons begrijpelijk dat kort na het ene het andere wordt geactiveerd.

Er blijken thans voldoende aanwijzingen dat eiseres een kennismakingsperiode hadden, en sindsdien enkel maanden samenleefden voor de eigenlijke huwelijksaangifte.

Wij hebben aandacht en waardering voor de ambtelijke benadering van de voorliggende gegevens, maar uit alle aangehaalde elementen die voorlagen in februari 2011, getoetst aan de hoger besproken elementen die ons in de loop van huidige procedure worden voorgelegd, kunnen wij geen afdoende motivatie vinden bij verweerder om op te maken dat in hoofde van één van eisers aanwijzingen zouden zijn dat geen duurzame levensgemeenschap zou worden beoogd.

1795

Derhalve is de vordering in die mate gegrond dat de motivatie van de weigeringsbeslissing onvoldoende voor komt en geen gevolg kan hebben, en derhalve eisers niet elkaar kunnen huwen.

In voormelde omstandigheden kunnen wij op basis van art. 165 § 3 tweede lid B.W. ook de termijn voor het voltrekken van het huwelijk met zes maanden verlengen.

Wij hebben echter verweerder in zijn ambtelijke hoedanigheid niets te "bevelen": dit gaat niet en art. 167 lid 3 Ger.W. laat dit niet toe: de vordering in hoofdeorde is dan ook onontvankelijk.

De vordering kan enkel gericht zijn tegen de weigeringsbeslissing, waarover is geoordeeld.

C. Gedingkosten

Bij grotendeels gegrond verklaren van de vordering alhier, dient verweerder te worden veroordeeld in TWEE DERDEN van kosten van het geding aan de zijde van eisende partijen te begroten op de kosten van rechtsingang en de in conclusie gevorderde rechtsplegingsvergoeding van € 1.320,00.

OM DEZE REDENEN :

Wij, Dirk Huygebaert, ondervoorzitter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge, waarnemend voorzitter bij wettig belet van de titularis, en ondervoorzitters ouder in rang van benoeming, zitting houdend zoals in kort geding, bijgestaan door Katrien Candaele, griffier

Wijzende in eerste aanleg en op tegenspraak;

Verklaren de vordering onontvankelijk in zoverre wordt gevorderd om verweerder iets te "bevelen".

Verklaren de vordering voor het overige ontvankelijk en gegrond.

Zeggen voor recht dat de weigering door verweerder tot het voltrekken van het voorgenomen huwelijk van eisers, zoals hen schriftelijk werd ter kennis gebracht per aangetekend schrijven d.d. 24 februari 2011, onvoldoende is gemotiveerd, waardoor er ook geen gevolg kan worden aan verleend.

Verlengen de termijn voorzien in art. 165 § 3 B.W. met zes maanden, zodat eisers geen nieuwe aangifte van huwelijk dienen te doen.

1796

Veroordelen verweerder in TWEE DERDEN van de gedingkosten in hoofde van de eiseren in het geheel begroot op de kosten van "dagvaarding" bedrag tegen de weigering het huwelijk te voltrekken € 204,77 en de rechtspleging begroting € 1.320,00.

Wijzen het meer gevorderde af als ongegrond.

De rechtbank heeft de eis ingevolge artikel 1039 van het Gerechtelijk Wetboek verworpen en veroordeeld.

Artikel 1024 van het Ger.W. regelt de kosten van tenuitvoerlegging.

De eis is gewezen en afgesproken in openbare terechtzitting van kort geding in het gerechtshof te Brugge op acht juni tweeduizend en elf.

Aanwezig zijn:

Dirk Huygebaert, ondervoorzitter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge, waarnemend voorzitter bij wettig belet van de titularis, en ondervoorzitters in rang van benoeming
Jan Baervoets, eerste subtituut Procureur des Konings
Katrien Candaele, griffier

K. Candaele

D. Huygebaert